

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. LXIX. Prosper Marefvscvs Maceratensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

No. LXIX.

PROSPER MAREFVSCVS MACERATENSIS.

Prospere Marefufcus Maceratensis, Archiepifcopus Cæfarienfis, Sanctiffimi Domini Noftri Auditor, Sacræ Romanæ Ecclefie Presbyter Cardinalis, Patriæ Suæ Maceratæ prorfus Illufte decus exiftit, quæ Urbs in Anconitanâ Regione fita eft, & perpetua Gubernatoris fedes exiftit. Hic Marefufcus, nobiliffimis parentibus progenitus, primâ futuræ magnitudinis fundamina jaciebat, & jam in adolescente ea indoles promicabat, quæ Virum faperet. Noverit fe in eâ Regione progenitum, quæ Tyri æmula, pulcherrimo artificio Purpuram tingit, quam ei fpec amicorum destinabat, dum in fublimibus quibusque difciplinis eos brevi fuffefus faciebat, ut cum admiratione omnium inclarefceret. Cùm itaque Pietas, Sapientia, & fingularis in graviffimis quibusque rebus gerendis Spiritûs difcretio eximium Virum commendarent, Archiepifcopus Cæfarienfis denominabatur, ut eximium zelum fuum in ipfas ufquequaque Orientales plagas extenderet. Præftitit id luculenter; fi non cruore & gladio, armis certè fpiritualibus in infideles pugnando; nam cùm pyraci lembi Anconitanam oram incurfionibus infefterent, & in ipfam ufquequaque Romam minitabundi infurgerent, nihil ille antiquius habuit, quàm ut Divam Virginem Lauretanam, Patriæ fuæ grande Ornamentum, pro fuppetiis ferendis invocaret. Tunc quidem victrices per Hungariam Aquilæ difcrimen difpulère, & Turea in fignibus ad pofteritatem cladibus debellatus, fatis habebat, fua tueri. Ipfe rerum geftarum feries & temporis ordo fatis indicabant, id opus dexteræ Excelfi fuiffe, & Divam Virginem fuo patrociniò noftris peccatis iratum Numen ad mifericordiam inclinâffe. Nam inprimis illa ipfa die, quæ Divæ Virgini ad nives fagra eft, hoftili fanguine ad Petro Waradini mœnia Hungariæ campi rubuère. Deinde Temesvarie oppidum totius Chriftianitatis propugnaculum longè fortiffimum, illo ipfo tempore Cæfareis ceflit, quo in publicas preces effufa tota Roma pro armorum feliciffimo fuffefu impetrando, Divæ Virgini fupplicabat. Manifefturn Virineæ Matris auxilium cognovit Clémens XI, cujus verba, fummum habitura momentum hic appono. *Cùm non nullis (inquit,) abhinc menfibus opportunum illibatæ Virginis Patrociniùm, Auxilium Chriftianorum comparaturi, ad illius Pfalterium feu Rosarium quotidie ac devotè recitandum, tam privatim, quàm publicè fupplicationibus habitis, non femel Chrifti fideles, edictis, adhortationibus, conceffis que indulgentiis excitaverimus, no-*

D d d

viffimè

vissimè verò Festum ejusdem Rosarii cum Officio & Missâ propriâ per universum terrarum Orbem celebrandum decrevissemus, statim ac hujus solemnitatis octiduum expletum fuit, deditiois signum barbari sustulerunt, Cœlorum Reginâ Cæsareis armis, & Ecclesiæ rationibus opitulante. Tertium cum anno ponè insequente dies illucesceret Beatissimæ Virginis in Cœlos assumptæ triumphis consecrata, quâ quidem die Sanctissimus Pontifex Clemens XI in Liberianâ Basilicâ iterum ardentibus ad Magnam Matrem preces effundebat, ad Albam Regalem Cæsareus exercitus Turcas, ceu ventus folium dissipavit. Est videlicet ea lux in Hungariæ fastis albo notatus calculo. Nam ea ipsa die quadraginta abhinc annis Christianis armis Buda expugnata fuerat. Hæc dies toti Hungariæ inde etiam sacra est, quod eadem Divus Stephanus mortalitatis exuviis depositis, in Cœlos avolaverit; Hinc Festum Assumptionis Hungari ex Sancti Regis sui Instituto Magnæ Matris diem appellant. Enimverò Eminentissimus Purpuratus Prosper Marefusus, tam tenero semper affectu in Divam cœlitum Reginam, Christianorum fortissimam Palladem exardescibat, ut ignis videretur esse, qui nunquam dicit, satis est. Lauretanæ Aedes Parthenium zelum loquentur, quas cum frequenter inviseret, Divam pariter Virginem Adjutricem videbatur habere & promotricem. Factus Pontificius Auditor, Muneris præclare gestæ laude excelebat, & Benedictus XIII. tanti Viri eximiæ prudentiæ, quam in dictis & factis exprimit, tantum tribuit, ut solus cum solo non infrequenter, & perquam suaviter conversetur. Ex ejus videlicet Sapientiæ Scholâ tantus Marefusus prodiit, dignissimus summo Discipulus Magistro; si quidem Discipulum dicere velimus, qui exactum Sapientiæ & Virtutis Prototypon in semetipso exhibet. Cum itaque Sanctissimus Pater è re Sacræ Reipublicæ Romanæ futurum crederet, si natam publicis negotiis Virtutem in Gloriæ folio collocaret, Prosperum Marefuscum in Consistorio Secreto die 20. Decembris Anno 1724. Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem creabat, luculento Urbis Romanæ gaudio, & Maceratensibus Concivibus in publicam non minùs lætitiâ effusis, quos tanti Concivis gloria unâ nobilitare visa. Certè in Prospero Marefusco Prosperitatem Patriæ agnoscent; & cum summas quasque dotes, dignas, ut Romano conspiciantur in folio, possideat, Nemo non Nomine & Omine futurum Prosperum augurat; ipse verò in cunctos amabilis & benevolus mensuram Nominis sui abundanter à se expleri reputat, cum prosperitatem, se omnibus in abundantia charitatis communicando, singulis præstat.

